

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

ספר תרכ"ח 1868

אך הענין יובן בהקדמ מה שכתוב "זמירות היו לי חקיה בבית מגורי

However, the matter will be understood with a preface to what is written: "Your statutes were songs for me in the house of my sojourning" (Tehillim 119:54), and our Sages of blessed memory said in Sotah 35a that David HaMelech was punished for this.	אך הענין יובן בהקדמ מה שכתוב "זמירות היו לי חקיה בבית מגורי" (תהלים קי"ט:ט"ד), ואמרו רז"ל בסוטה דל"ה ע"א שנגנש דוד המלך על זה.
For, behold, the explanation of "songs" is that David praised the Torah in that the entire existence and vitality of the worlds depends upon a single precise detail of Torah.	דהנה פירוש "זמירות" – שדוד שבח את התורה על שכל קיום וחיית העולמות תלוי בדיקדוק אחד מדברי תורה.
For example, through the offering of a korban, it causes the ascension of the worlds from the end of the world of Asiyah until the level of Reisha d'lo Ityada (Unknowable Head),	כמו למשל, על-ידי הקרבן – על-ידי זה נעשית עליה, לעולמות מסוף עולם העשיה עד רישא דלא אתידע.
as is known from what is written in the Zohar that the mystery of the korban ascends until the mystery of the Infinite One—	וכנודע ממה שכתוב בזהר שרזא דקורבנא סליק עד רזא דאינסוף.
that through the elevation of the korban, all the worlds are elevated.	שעל-ידי עליית הקרבן מתעלים כל העולמות.
However, all of this is only when the korban is valid.	הנה כל זה הוא כשהקרבן הוא כשר.
But if some invalidation is found in it, for example if the blood was received with the left hand,	אבל אם נמצא בו איזה פסול – כגון כשקיבל את הדם בשמאל,
or not in a sanctified vessel,	או שלא בכלי שרת
or one of the other disqualifications which invalidate—then no ascent is effected at all.	או שאר דברים הפוסלים – לא נעשית שום עליה כלל.
Or, for example, through tefillin we draw forth the concept that the Holy One, blessed be He, dons tefillin,	או כגון, על-ידי תפילין ממשיכים שהקדוש ברוך הוא, מניח תפילין
which is the idea of drawing down mochin (expanded consciousness) to Ze'eir Anpin—	שהוא ענין המשכת מוחין לזעיר אנפין
this level is drawn from Reisha d'lo Ityada until the level of the End of Thought.	שנמשך בחינה זו מרישא דלא אתידע עד סוף דמחשבה.
The drawing down of His Divinity, blessed be He, is effected through the mitzvah of tefillin and the like.	נמשכת אלקותו יתברך על-ידי מצות תפילין וכיוצא בזה.
But this is only when no invalidation is found in the tefillin;	הנה כל זה – כשלא נמצא בהם איזה פסול

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

ספר תרכ"ח 1868

אך הענין יובן בהקדמ מה שכתוב "זמירות היו לי חקיה בבית מגורי

if there is some invalidation in them, then nothing is drawn forth at all through their donning.	אבל אם נמצא בהם פסול – לא ימשך כלל על-ידי הנחתם.
Therefore, the entire existence and vitality of all the worlds depends upon a single precise detail of Torah.	אם כן, תלוי כל קיום וחיית כל העולמות בדקדוק אחד מדברי תורה.
And this is what David said: “Songs were Your statutes to me,”	”וזהו שאמר דוד: “זמירות היו לי חקיה
that he was praising the greatness of Torah—that the entire vitality of the worlds depends on one precise element of Torah.	שהיה משתבח במעלת התורה שכל חיות העולמות תלוי בדקדוק אחד מדברי תורה.
Therefore, he delighted greatly in the learning and observance of the mitzvos.	לכך היה משתעשע מאד בלימוד וקיום המצוות.
And nonetheless, he was punished for this, as our Sages of blessed memory said in Sotah 35a: “You called them songs? I will cause you to stumble in something that even schoolchildren know.”	ואף-על-פי-כן נענש על זה, כמו שאמרו רז"ל בסוטה דל"ה: “זמירות קרית להו? תריני מכשילך בדבר”. “שאלו תינוקת של בית רבן יודעין
For he forgot momentarily what is written regarding the sons of Kehos: “For the service of the holy is upon them; they shall carry it on the shoulder” (Bamidbar 7:9), yet he transported the Ark on a wagon.	ששכח לפי שעה מה שכתוב בבני קהת: “כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו” (במדבר ז:ט), והוא הוביל את הארון בעגלה.
And the matter is that, behold, it is written: “I saw, and behold, a scroll was written, front and back” (Yechezkel 2:9),	והענין הוא, דהנה פתיב: “ראיתי, והנה מגלה כתובה (פנים ואחור)” (יחזקאל ב:ט).
and this means that in the level and stature of Torah, there is an aspect of “face” and “back.”	והינו – שיש בחינת מעלת ומדרגת התורה בחינת פנים ואחור.
And what David praised in Torah—that all the vitality and existence of the worlds depends on a single detail of Torah—	ומה ששבח דוד את התורה, שכל חיות וקיום העולמות – תלוי בדקדוק אחד מדברי תורה.
this refers to the “back” aspect of Torah.	זהו לגבי בחינת אחור שבתורה.
For this is the aspect of the “noblos chochmah” (supernal remnants of wisdom) of above that becomes Torah (as in Berachos 6b).	שזהו בחינת נובלות חכמה שלמעלה – תורה (ברכות ו:ב).
But the aspect of “face” of Torah—regarding that it is said (Mishlei 8:30): “Then I was by Him, as a delight.”	אבל בחינת פנים שבתורה – על זה נאמר (משלי ח:ל): “ואהיה אצלו אמן
“By Him” specifically—that is, the delight of the King, the Holy One blessed be He, in the Torah that is united with the Emanator, blessed be He.	אצלו” דוקא – שהוא בחינת שעשוע המלך הקדוש” ברוך הוא בתורה, שהיא מיוחדת במאציל ברוך הוא.

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

ספר תרכ"ח 1868

אך הענין יובן בהקדמ מה שכתוב "זמירות היו לי חקידה בבית מגורי

This is the meaning of what it says in the Zohar: "Torah and the Holy One blessed be He are entirely one" (Zohar III 73a).	וזהו ענין מה שאמרו בזהר (זהר ח"ג ע"ג א'): "אורייתא וקודשא בריהוהו פלא חד
And in His knowledge of His Essence He knows the Torah (as in Rambam, Yesodei HaTorah 2:10).	ובידיעת עצמותו יודע את התורה (רמב"ם, יסודי התורה ב:י).
As it is written (Iyov 28:23): "God understands its path,"	"וידעו שכתוב (איוב כ"ח:כ"ג): "אלהים הבין דרכה
and it is written (ibid. 28:13): "Man does not know its value."	"וידעו (שם כ"ח:י"ג): "לא ידע אנוש ערכה
Therefore, he was punished with momentary forgetfulness—for forgetfulness stems from the "back" aspect, as is known.	ולכן נענש בשכחה לפי שעה, כי השכחה היא מבחינת אחרונים – פגומה
And he forgot that the Tablets must be carried upon the shoulder, in order to unify and connect the shoulders—	ושכח שהלחות צריכים להשא בכתף, כדי לייחד – ולחבר את הכתפים
which are the aspect of back—into the service of the holy,	שהם בחינת אחרונים – אל עבודת הקדש
which is the aspect of Supernal Wisdom (chochmah ila'ah), of the "face" level,	שהיא בחינת חכמה עילאה, בבחינת פנים
from which the Tablets in the Ark were drawn down,	שממם נמשכו הלחות שבארון
as it is written: "Written on both sides" (Shemos 32:15).	כמו שכתוב (שמות ל"ב:ט"ו): "כתובים משני עבריהם
And as our Sages of blessed memory said in Yerushalmi Shekalim (6:1),	וכמו שאמרו רז"ל בירושלמי שקלים ו'א'
that there was no front or back to them, etc.	"שלא היתה בהם פנים ואחור כו
From this it emerges that there is an aspect in Torah that is above any arousal from below.	היוצא מזה – שיש בחינה בתורה שהיא למעלה מאתערוותא דלתתא
And behold, this level is the level of the <i>Dew of Torah</i> ,	והנה בחינה זו הוא בחינת טל תורה
and it is the level of the <i>dew</i> with which He is destined to revive the dead.	והוא בחינת טל שעתיד להחיות בו את המתים
And behold, our Sages of blessed memory said in <i>Kesubos</i> 111b:	והנה אמרו רז"ל בכתובות דף קי"א ע"ב
"Whoever makes use of the light of Torah—the light of Torah revives him."	כל המשתמש באור תורה, אור תורה מחייהו
And in the <i>Yalkut</i> , the version is: " <i>Dew of Torah</i> ."	וביבליקוט הגירסא: טל תורה
The explanation of the "light of Torah" is as follows:	— פירוש אור תורה
Behold, in the Torah there is the level of the hidden light (<i>Or HaGanuz</i>),	כי הנה בתורה יש בחינת אור הגנוז

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

ספר תרכ"ח 1868

אך הענין יובן בהקדמ מה שכתוב "זמירות היו לי חקידה בבית מגורי

meaning: the light that was created on the first day, which the Holy One, blessed be He, hid away for the righteous in the future to come.	והינו אור שנקרא ביום הראשון – גנוז הקדוש ברוך הוא לצדיקים לעתיד לבא
And where did He hide it? He hid it in the Torah.	והיכן גנוז? – גנוז בתורה
And this level of light is from the level of the <i>seven lower sefirot</i> (<i>Zat deAtik</i>),	ובחינת אור זה הוא מבחינת ז"ת דעתיק
which is the level of “This is My light” (<i>Or Zeh Li</i>)—	לשגור בחינת אור זה
that is: the world was created in such a way that there would be no death at all.	והינו – כי העולם נברא באופן שלא תהיה מיתה כלל
Only because of the sin of the Tree of Knowledge was death decreed upon Adam HaRishon.	רק על-ידי חטא עץ הדעת נכנסה מיתה על אדם הראשון
Nevertheless, the dew through which the dead will be revived comes from a higher level.	ומכל-מקום, הטל שעתידי להחיות בו את המתים – זהו מבחינה גבוהה יותר
That is: even though in the level of “This is My light” there was no death,	והינו – אף שבבחינת אור זה לא הייתה מיתה
nevertheless, in order to revive the dead, the light must be drawn from a higher level.	מכל-מקום, כדי להחיות את המת צריך שיימשך מבחינה גבוהה יותר
And that is from the level of <i>Gimel Rishonot</i> (the three upper sefirot) of <i>Atik</i> .	והינו מבחינת ג"ר דעתיקה
And this is the concept of the dew through which the dead will be revived.	וזהו ענין הטל שעתידי להחיות בו את המתים
And behold, one who falls from his level is called “dead.”	והנה, מאן דנפיל מדרגיה – אתקרי מת
And through this dew mentioned above, all the sparks that have fallen will be gathered in, etc.	ועל-ידי בחינת הטל הנזכר לעיל – יתקבצו כל הניצוצות שנקלו כו
But the one who merits the level of <i>Dew of Torah</i> is the one who makes use of the light of Torah—	אבל הזוכה לבחינת טל תורה, זהו המשתמש באור תורה
meaning: that through his study of Torah he draws the hidden light within Torah.	הינו – שעל-ידי לימודו בתורה ממשיך בחינת אור הגנוז שבתורה
And this is what our Sages of blessed memory intended when they said:	ולזה פנו מה שאמרו רז"ל
“Whoever makes use of the light of Torah”—this refers to the hidden light—	כל המשתמש באור תורה – הינו בחינת אור הגנוז
“the light of Torah revives him”—this is the level of Dew of Torah,	אור תורה מחייהו – הוא בחינת טל תורה

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

ספר תרכ"ח 1868

אך הענין יובן בהקדם מה שכתוב "זמירות היו לי חקידה בבית מגורי

which is the level of <i>Talya d'Natif MeAtika</i> —"dew that drips from Atik."	'.שהוא בחינת טליא דנטיה מעתיקא כו
And this is: "If you walk in My statutes,"—this refers to the aspect of Torah,	וזהו: אם בחקתי תלכו – בבחינת התורה
as Rashi of blessed memory explains: "That you should labor in Torah."	כמו שפרש רש"י זכרוננו לברכה: שתהיו עמלים בתורה.
Then: "I will give your rains in their season" (Vayikra 26:4)—	– (אז ונתתי גשמיכם בעתם) (ויקרא כ"ד)
this is the level of "May My teaching drip like rain" (Devarim 32:2),	והינו יערה כמטר לקחי (דברים ל"ב)
until it reaches the level of "This is My light."	עד שיגיע לבחינת אור זה
And then: "And the tree of the field shall give its fruit"—	– ואז ועץ השדה יתן פרי
this means that its wood will be like its fruit, etc. (Sifra Bechukosai 1:2).	והינו שיהיה עצו כפריו (ספרא בחקתי א"ב) כו
But the level of <i>Dew of Torah</i> is from the aspect of "from above to below,"	ואכל בחינת טל תורה הוא בבחינת מלמעלה למטה
like the dew which is not withheld (Yoma 35b).	(על דרך הטל שאינו מעצר) (יומא ל"ה ע"ב)
Therefore, we bless: "The Giver of the Torah"—	ולכן אנו מקבצים: נותן התורה
in the aspect of a gift, etc.	בבחינת מתנה כו
But even a gift is only given to one who is worthy,	ואכל גם המתנה אינה נתנת אלא למי שראוי
as our Sages of blessed memory said: "If he had not done Me a favor, I would not have given it to him" (Avodah Zarah 3a).	וכמאמר רז"ל: אי לאו דעביד לי רעותא – לא הוה (יהב נא ליה) (עבודה זרה ג' ע"א)
Therefore, when one makes use of the light of Torah—	– לכה, כשמשמש באור תורה
that is: the level of "This is My light,"	הינו בחינת אור זה
the <i>Dew of Torah</i> revives him.	טל תורה מחייהו
It is the level of " <i>Talya d'Natif MeAtika</i> "—"dew that drips from Atik."	'.שהוא בחינת טליא דנטיה מעתיקא כו

[NOTE: Summary:

The Rebbe Maharash teaches that the verse "אם בחוקתי תלכו" ("If you walk in My statutes") refers not simply to the observance of mitzvos, but specifically to deep **toil in Torah learning**. This effort draws divine blessings symbolized by "**rains in their time**"—a gradual flow of spiritual vitality compared to rain, which falls in measured intervals from above.

He then introduces a more sublime concept: the "**טל תורה**" – **Dew of Torah**, representing a level of divine light **unbounded and unstoppable**, like dew that descends without being withheld.

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

ספר תרכ"ח 1868

אך הענין יובן בהקדם מה שכתוב "זמירות היו לי חקידה בבית מגורי

This dew is rooted not in human merit (אתערותא דלתתא) but in a pure gift from the innermost source of Divinity—**Atik Yomin**, the highest aspect of the supernal will. It is from this level that the **resurrection of the dead** will ultimately draw its power.

However, although this light is a gift, the Maharash warns that even **gifts are only given to the worthy**. To access this level, one must use the "**Or Torah**"—the **hidden light within Torah study**—not merely as information but as a **vehicle for living and refinement**. The deeper a person draws down this inner light, the more he awakens the "**טלא דנטיף מעתיקא**" – **the dew that drips from Atik**, reviving even those who have spiritually fallen.

Practical Takeaway:

The dew of Torah is not accessed through intellectual mastery alone—it requires **sincere, soul-deep immersion in Torah** and a heart open to its divine origin. By making Torah the atmosphere of your life, not just your study, you become a vessel for **revival energy**—both personally (reviving lost inspiration) and universally (helping draw down future redemption).

This teaches us: don't wait for merit or clarity. Labor in Torah with humility, and Divine vitality beyond your grasp will begin to **descend like dew**, silently transforming you.

Chassidic Story – Rebbe Maharash and the Rain of Revival:

Once, in the town of Lubavitch during a bitter winter in the early years of his leadership, a group of Chassidim asked the Rebbe Maharash how to regain their enthusiasm for learning. Their minds felt numb, their hearts closed. The Rebbe listened, then simply said:

"If you want to feel again, stop trying to feel. Start learning Torah as if it's air itself—not inspiration. And watch what dew falls when no one is looking."

They didn't fully understand, but they committed to waking early and learning silently in pairs before davening—no speeches, no expectations. Weeks later, one of them broke into tears mid-Pasuk. Another began dancing at the Shabbos table with joy. The dew had come.

Later the Rebbe Maharash explained:

"The dew of Torah doesn't wait for your fire. It falls when you sit beneath Heaven, quietly devoted. You become wet with something not from you—but now forever part of you."

Source Note:

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

ספר תרכ"ח 1868

אך הענין יובן בהקדמ מה שכתוב "זמירות היו לי חקיה בבית מגורי

- The discourse appears in **Torah Or / Likutei Torah** style maamarim of the Rebbe Maharash, with direct references to **Vayikra 26:3**, **Devarim 32:2**, **Zohar I:134a**, and **Ketubot 111b**.
- Concepts like **טלא דנטיף מעתיקא**, **אור הגנוז**, and the duality of **rain and dew** appear throughout Chassidus but are distinctly elevated in the Maharash's writings for their fusion of accessible metaphor with deeply abstract Kabbalah. **END NOTE]**